

сприяти інтенсифікації зв'язків між університетами та підприємствами для попередження виїзду висококваліфікованого персоналу закордон. У результаті, розвиток економіки знань в Україні сприятиме зростанню ВВП, зміцненню інноваційного потенціалу країни та здобуттю конкурентної переваги на міжнародному ринку.

Література

1. *The Global Innovation Index 2019: Creating Healthy Lives—The Future of Medical Innovation, INSEAD, and the World Intellectual Property Organization, 2019.*
2. *Introducing the EBRD Knowledge Economy Index, European Bank for Reconstruction and Development, 2019.*

А. Слободюк

Науковий керівник – к.е.н., асист. І. В. Бохонко

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ В УМОВАХ РИНКОВОГО ГОСПОДАРЮВАННЯ

В умовах розвитку ринкової економіки одним із загальносвітових показників стабільного розвитку держави та її потенційних можливостей є рівень відкритості економіки та її інвестиційна привабливість. Це сукупність факторів, в яких функціонує національна економіка, які здатні зацікавити або відштовхнути потенційних інвесторів. Тому інвестиційна привабливість є головною умовою формування благополучного клімату держави. Отже, найголовнішим завданням, яке стоїть перед економікою країни загалом, є підвищення інвестиційної привабливості держави, галузі, регіону чи окремих суб'єктів господарювання.

Серед науковців, які досліджували питання, пов'язані з інвестиційною привабливістю слід відмітити таких, як Г.І. Рзаєв, В.О. Вакулова, які окреслили методика оцінки інвестиційної привабливості[3], Т.В. Кулініч, М.А. Мричко, які назвали можливі шляхи підвищення інвестиційної привабливості України[2], Г. Грицаєнко, М. Грицаєнко, які проаналізували інвестиційну привабливість України порівняно з країнами-колишніми республіками СРСР[1] та ін.

Також існує чимало вітчизняних та міжнародних рейтингових агентств, консалтингових компаній та бізнес журналів, які проводять оцінку індексу інвестиційної привабливості країн. Наприклад: World Bank, Institutional Investor, Euromoney, Business Environment Risk Index

(BERI), Moody's Investor Service, журнал "The Economist", "Fortune", "Euromoney" та ін.[2].

Показник індексу інвестиційної привабливості України, який двічі на рік вимірює Європейська Бізнес Асоціація у першому півріччі 2019 року знизився до рівня 2016 року. За результатами нової хвилі опитування індекс склав 2,85 балів з 5-ти можливих та опинився у негативній площині. Причинами негативної тенденції стали трансформаційні процеси в Україні, які впливають на рішення підприємців щодо інвестицій. Для порівняння, показник попереднього періоду становив 3,07 та демонстрував нейтральне ставлення інвесторів до бізнес-клімату країни.

На сьогоднішній день 57% підприємців не задоволені інвестиційним кліматом. Це на 17% більше, аніж у другому півріччі 2018 року. А все це, на думку інвесторів, через високий рівень корупції, недовіри до судової системи та тіньової економіки.

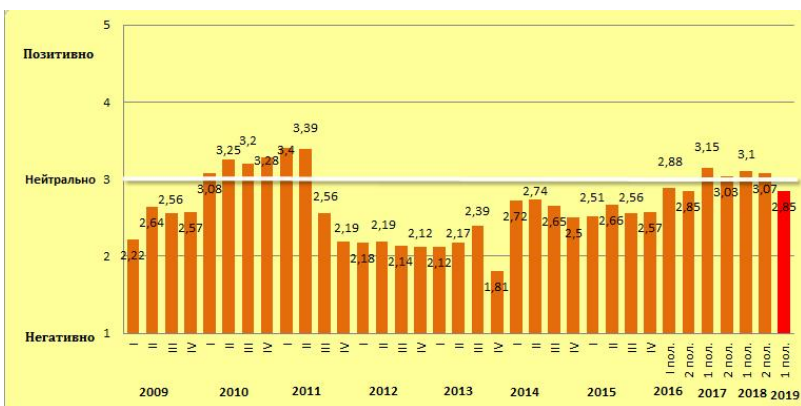

Рис. 1. Динаміка індексу інвестиційної привабливості 2009-2019 Джерело: за даними дослідження ЕВА

Для покращення показника інвестиційної привабливості країни, необхідно ряд змін. До таких змін можна віднести: реальний прогрес у боротьбі з корупцією; викорінення контрабанди та тіньової економіки; удосконалення інфраструктури; зменшення податкового тиску на середній та малий бізнес; прозоре податкове законодавство; покращення іміджу України у бізнесі.

Література

1. Грицаєнко Г., Грицаєнко М. Інвестиційна привабливість України. *Agricultural and resource economics*. 2017. Vol. 3. № 1. С. 80–93

2. Кулініч Т. В. *Інвестиційна привабливість України та можливі шляхи її підвищення у сучасних умовах [Електронний ресурс] / Т. В. Кулініч, М. А. Мричко // Національний університет "Львівська політехніка". – 2013. – Режим доступу до ресурсу: <http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/23178/1/6-34-40.pdf>.*

3. Рзаєв Г.І., Вакулова В.О. *Методики оцінки інвестиційної привабливості на рівні країни та перспективи їх використання в економічному аналізі. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2016. № 3 (1). С. 137–143.*

О. Снітко

Науковий керівник – к.е.н., асист. Н. М Мащак

«СВІДОМА» МОДА ЯК НАПРЯМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОСТІ ЛАНЦЮГІВ ПОСТАВОК

Генеральний секретар ООН Антоніу Гуттереш на щорічному самміті G7 повідомив про надзвичайну надзвичайну ситуацію з кліматом планети. Всесвітня метеорологічна організація ООН звітує про 5 найспекотніших років (2015-2019) та рекордно високі концентрації CO₂ в атмосфері. В Гренландії розтануло 179 мільярдів тонн льоду, пожежі від Арктики до Аляски та Амазонії знищують життєвоважливі ліси [1].

Виробництво одягу – найбільший забрудник довкілля після нафти. Через появу модних трендів, актуальних принтів та фасонів, з'явилося поняття «швидка мода». Це швидке виробництво трендового одягу за низькими цінами, так званий «мас-маркет». Цей феномен, ґрунтований на лінійній бізнес-моделі, що традиційно характеризується швидким продажем і постійною зміною трендів, без неодмінного врахування як довго одяг будуть носити, та як його можна буде утилізувати.

Щосекунди в світі на звалище відправляється одна вантажівка з одягом. До 2030 світове використання одягу збільшиться на 63%, що означає збільшення споживання води на 50% і збільшення викидів CO₂ 63%. Від тривалості використання одягу серйозно залежить його вплив на довкілля. Якби одягом користувались утричі довше, його вплив на довкілля скоротився б на 65%, а використання вживаного одягу зменшує негативний кліматичний вплив аж на 70% [2].

До прикладу, для виробництва однієї моделі одиної одягу, що буде доставлена у будь-яку європейську країну необхідно подолати 19000 км (американська бавовна, поліефірні волокна з Далекого Сходу, тчуть в Німеччині, шиють в Тунісі та потрапляє в руки покупця в Європі). За даними організації Fashion Revolution купівля однієї